

Da medierne bestormede Nakskov

Af Carsten Andersen, Nakskov.nu

Det er måske ikke i Nakskovs lod at stå på øverste hylde, når udenbys medier skal skrive spændende nyheds-historie og vise billeder fra verden uden for København.

I mange år havde vi ry for at være den rødeste by i Danmark, og at der ofte var strejker og konflikter. Det blev naturligvis bragt i medierne, fordi det var en sensation. Men vi kan så meget andet i Nakskov. Det er bare en velbevaret hemmelighed.

I 1994 kom Nakskov for alvor i mediernes søgelys, da TV2 bragte historien om "Håbløshedens By". Naturligvis var baggrunden, at Nakskov Skibsværft var lukket 7 år tidligere, og at arbejdsløsheden derfor var åbenlys - og svær at komme til livs.

Selv de lokale medier fulgte trop. I Information fra den 9. juli 1998 (4 år efter TV-udsendelsen) kan man bl.a. læse, at Lolland-Falsters Folketidende på forsiden bringer historier om virksomhedslukninger. Måske har det været det allerværste. Ikke engang vore lokale medier troede øjensynligt længere på overlevelse for Nakskov, som i øvrigt også havde en "rød" avis: Ny dag, der nærmest døde, da "Håbløshedens by" blev sendt i 1994.

Måske har vi her i Nakskov ikke været gode nok til at sælge os selv. Måske skal vi tænke over Knud Stærkes ord: "Vi har noget af Danmarks bedste jord, de skønneste kystlinjer og landets dygtigste håndværkere - jamen, det er en skam, vi ikke har evnet at udnytte det bedre."

For uindviiede var Knud Stærke dengang i 1998 ejer af C.E. Andersens maskinfabrik, som i øvrigt lever i bedste velgående endnu.

Knud Stærke har dog aldrig holdt sine meninger under dynen. Fx sagde han: Jeg er sikker på, det er, fordi jeg har været så følelsesmæssigt engageret i byen. Udsendelsen var ... grusom.

Når vi bliver udsat for en tur i mediestormen, så kommer følelserne frem. Således i særdeleshed da det første angreb kom på Nakskov i 1994. Men med Stærkes stærke ord, så kan man jo lide det eller ej: Folk har altid kunne finde job på de store virksomheder... Mens jyderne altid har været tvunget til at finde ud af noget selv, så forventer folk her, at andre skaffer dem arbejde. De har aldrig behøvet at skabe noget selv. Det har skabt en vis ... sløvhed.

Men een ting gør det ved nakskovitterne. De rykker sammen. Vi står skulder ved skulder og hjælper hinanden. Vi er præget af sammenholdet og den sociale vinkel på livet.

Det var dog hårdt ved selvbevidstheden. Da jeg flyttede til Nakskov for ca. 10 år siden, blev der stadig talt om, at nogle stadig sad på bolværket og ventede på, at fløjten på værftet skulle fløjte til job.

Det er nok en skrøne. Det vælger jeg at tro, men det fortæller lidt om, hvor dybt den slags udstilling af os som

TV2 NEWS kom til valgmode i Visionsbutikken hos Nakskov.nu mandag den 8. juni. Foto: Søren Rosenberg Jensen, Nakskov

by sætter sig i nakskovitterne.

Det har været op ad bakke siden. Det var hårdt kost at blive slået tilbage til start. Heldigvis kom Vestas og Skagen Sandblæseri til byen for at lave møllevinger. Det var 1. december 1999, der kom gang i vingeproduktionen. 300-400 arbejdspladser kom til. Det gav gode nakskovitternes selvtillid og byens tro på fremtiden.

Men den 26. oktober 2010 kom den meddelelse, vi ikke havde brug for: Vestas lukker og slukker i bl.a. Nakskov. 350 personer så deres job forsvinde i frokostpausen.

Motsat situationen i 1987 har vi set nogle firmaer dukke op, fordi folk skulle have noget at leve af. To af dem, jeg personligt kender til, har åbnet eller overtaget virksomheder. Den ene er Rommel's - og den anden er Greens Automobile.

Der er altså vilje til at komme videre, og spørger man rundt, så er alle ca. 350, som blev fyret, i arbejde eller har været i arbejde siden.

Overlevelseskraften blandt nakskovitter er enorm. Og heldigvis for det. Omvendt har byen og borgerne ikke længere brug for den slags nederlag og hånlige opfattelser fra omverdenen, som "Håbløshedens by" gav udtryk for.

Men det skulle gå anderledes. I april, maj og juni 2015 kunne man atter se, at medierne havde udsøgt sig nogle "stakler", som kunne passe ind i det billede, som man åbenbart får af Nakskov på journalistuddannelsen. Flere velfungerende familier blev nemlig valgt fra til udsendelserne med den meget umage titel: På røven i Nakskov.

TV-tilrettelægger Lars Borking, som stod bag serien, vovede sig til Nakskov for at forsvare sig mod den enorme kritik af titlen. Men det var kun varm luft, der kom ud.

-TV2 ville ikke acceptere en titel "På Røven" - men man ville angiveligt godt acceptere "På røven i Nakskov". Et andet kritikpunkt var, at de fleste deltagere i serien kun havde perifer tilknytning til Nakskov.

Direkte adspurgte, hvorfor det ikke kunne være fra hans egen hjemegn eller hjemby, blev forklaringen, at han kom fra Tingbjerg i København, og at den ville have fokus på de indvandrerbander, der færdes der.

Vi fra Nakskov synes måske, det var langt mere relevant i forhold til at hænge en by ud, for noget som kun i meget lille omfang havde noget med os at gøre.

Noget godt gjorde det dog. For første gang kom der et enormt sammenhold mellem Nakskov og hele Lolland-Falster.

Et quindenetværk - QLF - med Kirsten Sydendal fra Fejø i spidsen startede en bevægelse, som ingen har set magen til siden krigen.

De søsatte en digital Lovestorm, som du kan læse mere om på siden herover.

Det andet meget positive, der er fulgt efter balladen om TV-serien, er, at mange har tænkt: Vi skal vise dem. Mindst 10 nye butikker er dukket op i bybilledet, og i skrivende stund er der flere på vej, så antallet af tomme butiksvinduer er stadig faldende.

Der er også kommet nye virksomheder til, som ikke ligger i byens handelsgader, og flere virksomheder har skiftet ejer til yngre kræfter.

Den dukkede holdning, vi så efter "Håbløshedens by", har ændret sig til kampgejst.

I vores egen forening har vi også mærket det. Advokat Anders Brøndtved tilbød os det tomme banklokale efter Dan-

ske Bank, hvor vi indrettede en Visionsbutik.

I første omgang var det tanken at bruge den til mødested for vores egen forening og tilbyde andre at komme ind og få tag over hovedet. Det skete naturligvis også, men det udløste også ideen om at lave en servicebutik for turister i weekenderne, hvor Turistinformationen er lukket fra lørdag lige over middag til mandag morgen. Det gav et besøgstal på 6.000 - og en helt overvældende kontakt med gæster fra det meste af kloden.

Men endnu vigtigere: Der blev skabt et forum for debat. Først et møde med folketingskandidaterne inden valget i 2015 blev udskrevet og siden endnu et.

Det andet møde blev skelsættende, idet TV2 NEWS med egen vært i form af Kristian Ring-Hansen Holt sendte live i 2 timer fra et valgmøde i Nakskov. Efterfølgende kom TV2 Nyhederne på live, som gav yderligere reklame og omtale af Nakskov i en positiv retning kun de færreste havde forestillet sig.

På næsten samme dato blev en af foreningens kendteste ansigter hevet frem i TV ØST som en tilflytter, der gav noget ekstra til sin egen.

Men medierne er ikke færdige med Nakskov. Nakskov.nu har været meget aktiv på især FaceBook. Det betød, at standupperen Jan Gintberg gerne ville optræde her, men efter nogle forgæves henvendelser til kommunen, tog hans manager kontakt til Nakskov.nu.

Klar til Gintberg's TV-optagelser. Foto: Tommy Christiansen, Sydhavsdruen.

Det blev en overvældende succes. De første 450 billetter var solgt på blot tre uger midt i sommerferien, hvor det efter managerens opfattelse var umuligt at sælge billetter. Men Nakskov kunne. Ca. tre uger før Jan Gintbergs optræden fik vi muligheden for endnu en optræden, idet det var besluttet at optage showet til TV - i Nakskov.

Dette program vises i januar 2016 på TV2. Vi satser på, at det vil give Nakskov yderligere god reklame. Showet fejlede i hvert fald ikke noget.

I foråret 2016 vil der blive vist endnu en udsendelsesrække med "På Røven i Nakskov". Men nu er vi forberedt og bevæbnet til tænderne.

Os skal de ikke tage røven på.